

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ «ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΑΧΕΡΙΤΟΥ» ΣΤΟΝ
ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΧΕΡΙΤΟΥ,
ΚΥΡΙΑΚΗ 25.8.2019**

Σεβαστό Ιερατείο,
Σεβαστοί συγγενείς των ηρώων,
Κυρίες και Κύριοι,

Με αισθήματα ιδιαίτερης συγκίνησης συγκεντρωθήκαμε στον Ιερό αυτό Ναό για να μνημονεύσουμε τους ήρωες και τους μάρτυρες της Αχερίτου και να αναπέμψουμε δέηση για τους αγνοουμένους της κοινότητας.

Κάθε μνημόσυνο των πεσόντων και μαρτύρων μας δεν τελείται μόνο για την ανάπαυση της ψυχής τους και την έκφραση της οφειλόμενης ευγνωμοσύνης για τον ηρωισμό και την αυτοθυσία τους. Τελείται και για την ενδυνάμωση της θέλησης και της αποφασιστικότητας εμάς των ζώντων για τη δικαίωση της θυσίας τους, μέσω της άντλησης και μετάδοσης διδαγμάτων και μηνυμάτων που είναι πολύτιμα για τη συνέχιση και καταξίωση του αγώνα μας.

Δεν ξεχνούμε τα κατεχόμενα χωριά και τις πόλεις μας. Δεν ξεχνούμε και αγωνιζόμαστε για τον τερματισμό της κατοχής και την επανένωση της πατρίδας μας, τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών όλων των Κυπρίων. Αγωνιζόμαστε για τη μετατροπή του νησιού μας σε τόπο ελευθερίας, ασφάλειας και ευημερίας όλων ανεξαιρέτα, χωρίς τα σφάλματα και οι παραλείψεις του παρελθόντος να μειώνουν την πίστη και την αισιοδοξία ιδιαίτερα των νέων γενεών για την είσοδο μας σε μια νέα, περισσότερα υποσχόμενη εποχή.

Ημέρα μνήμης ειδικά της κατεχόμενης Αχερίτου σήμερα. Σαράντα πέντε χρόνια από την σταύρωση και την προδοσία της Κύπρου σαράντα πέντε χρόνια από την ολοκλήρωση του διδυμου εγκλήματος. Στις 31 Αυγούστου 1974 ο Αττίλας πατά και τα ιερά χώματα της Αχερίτου, ενώ λίγο πριν είχε αλώσει και τις περιοχές Καλοψίδας και Άχνας, υπό τα απαθή βλέμματα των ισχυρών της γης.

Άγια γη με αμιγώς ελληνικό πληθυσμό η Αχερίτου μέχρι το μαύρο καλοκαίρι του 1974. Δέκα μόλις χιλιόμετρα δυτικά της Αμμοχώστου, στην αρχή της μεγάλης πεδιάδας της Μεσαρκάς, δίπλα ακριβώς από τις εγκαταστάσεις της Βρετανικής Επισταθμίας Αγίου Νικολάου. Ποιος να το πίστευε τότε ότι μπορούσε να φθάσει μέχρι εκεί το κακό;

Πριν από την κατάληψη της, για δυο ολόκληρες εβδομάδες, ο κόσμος της Αχερίτου ζούσε μέσα σε ένα εφιαλτικό κλίμα αβεβαιότητας και ανασφάλειας μένοντας στα σπίτια του κατά τη διάρκεια της ημέρας και διανυκτερεύοντας έξω στα χωράφια και τα περβόλια, λόγω και των φημών που διαδίδονταν για τα σχέδια των Τούρκων.

Στις 10 το πρωί του Σαββάτου που το ημερολόγιο έγραφε 31 Αυγούστου, τα τουρκικά άρματα διασχίζουν την πεδιάδα από την πλευρά των Στύλλων και της Έγκωμης με κατεύθυνση την Αχερίτου. Τα νέα μεταδίδονται αμέσως. Οι Βρετανοί της Επισταθμίας μένουν ύποπτα αμέτοχοι. Μόνο να μην παραβιαστούν τα όρια της. Οι Αχεριώτες και όσοι άλλοι φιλοξενούνταν στην κοινότητα, σπεύδουν έντρομοι να την εγκαταλείψουν με όποιο μέσο διαθέτουν. Ακόμη και τρέχοντας προσπάθησαν μερικοί, πανικοβλημένοι καθώς ήταν, να ζητήσουν καταφύγιο στο εσωτερικό της Επισταθμίας.

Δεν χρειάστηκε παρά μόνο λίγος χρόνος για να γίνει το κακό. Μερικοί ηλικιωμένοι που παρέμειναν στο χωριό τους, ήρθαν αντιμέτωποι με την τουρκική βαρβαρότητα. Οι Τούρκοι τους χτυπούν και τους χλευάζουν. Δυο από αυτούς τους εκτελούν εν ψυχρώ. Οι άλλοι εγκλωβισμένοι Αχεριώτες φροντίζονται για μερικές μέρες από άνδρες των Ηνωμένων Εθνών, μέχρι και που αυτοί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να ενωθούν με τους άλλους συγχωριανούς τους, η πλειοψηφία των οποίων βρήκε σκέπη σε συσκευαστήριο πατατών.

Ένα δράμα σε όλη την έκταση του πόνου, της θλίψης και του τρόμου που έφερε η Τουρκική εισβολή. Οι νεκροί, οι αγνοούμενοι, οι μαυροφορεμένες μάνες, τα παιδιά με το βουβό κλάμα, το ξεκλήρισμα οικογενειών, ο ξεσπιτωμός, οι πρόχειροι καταυλισμοί, ο θρήνος και η αβεβαιότητα για το αύριο, ήρθαν να συνθέσουν μια εικόνα πρωτόγνωρη, ανάγλυφη του δράματος ενός ολόκληρου λαού.

Τέτοιες μέρες ο νους και η σκέψη μας σπάνε τα συρματοπλέγματα της κατοχής και φτάνουν στα κατεχόμενα χωριά και τις πόλεις μας. Στις πατρογονικές εστίες, στους τάφους των προγόνων μας, στα ιερά και τα όσια μας. Αυτά που δεν ξεχνούμε και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ. Πάνε στις βουβές εκκλησίες της Αχερίτου, την μεγάλη εκκλησία της Αναλήψεως, στο διπλανό εκκλησάκι της Αγίας Μαρίνας και, βορειότερα, στην εκκλησία της Παναγίας Τραπέζης.

Σήμερα, τιμώντας τη μνήμη των ηρώων μας και καταθέτοντας την ευγνωμοσύνη και το θαυμασμό μας για όλους τους υπερασπιστές της ελευθερίας της Κύπρου, ενδυναμώνουμε ταυτόχρονα τη φλόγα της επιστροφής που σιγοκαίει μέσα μας και ανανεώνουμε την πίστη μας για τα δίκαια της εθνικής μας υπόθεσης.

Αυτή η γη έχει ιστορία που δεν μπορεί να αλλοιωθεί ούτε και να παραγραφεί γιατί οι ρίζες πάνε πολύ βαθιά και κρατούν γερά. Οι κατακτητές που πέρασαν δεν κατάφεραν ποτέ να πλήξουν ή να παραχαράξουν την ιστορική μας ταυτότητα, τον πολιτισμό, την θρησκεία και τις παραδόσεις μας. Αντέξαμε και αντέχουμε στις δοκιμασίες και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε. Δεν πρέπει και δεν πρόκειται να φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων, ούτε και κατώτεροι της προσφοράς και της θυσίας όσων τιμούμε σήμερα. Αν επιβίωσε αυτός ο τόπος και ο λαός για να είμαστε σε θέση εμείς να διεκδικούμε τα δίκαια μας και να ελπίζουμε σε καλύτερες ημέρες, το οφείλουμε πρώτα απ' όλα σε αυτούς όλους που λάμπρυναν με την αυτοθυσία και το απaráμιλλο θάρρος τους τις σελίδες της ιστορίας μας.

Όσος χρόνος και αν χρειαστεί θα δικαιώσουμε τη θυσία των ηρώων μας και θα σταθούμε αντάξιοι της ιστορίας και του χρέους μας προς τις σημερινές και αυριανές γενιές. Θα έλθει η μέρα που οι καμπάνες των εκκλησιών μας θα κτυπήσουν χαρμόсуνα, θα έρθει η μέρα που η ομίχλη της κατοχής θα διαλυθεί και θα κάνει τον ήλιο να φωτίσει περισσότερο την πατρίδα μας.

Έτσι θα δικαιωθεί και η θυσία των ηρώων μας. Οι πεσόντες της Αχερίτου Γιαννάκης Τζιοβάνης, Κώστας Ηλία Αυξέντης, Κενδέας Κασσιανός, Αντώνης Ριαλάς, Παναγιώτης Μαρίνου, Βάσος Σεργίου και Χριστάκης Παπαλλής, οι βάρβαρα εκτελεσθέντες Χριστοφής Προδρόμου, Γρηγορού Γεωργίου, Πασχάλης Μοσφίλης και Γιασουμής Τσιουρούτης, ο αγνοούμενος μέχρι σήμερα Σωτήρης Σωτηρίου και οι ταυτοποιηθέντες και ταφέντες πολλά χρόνια μετά τη θυσία τους Ανδρέας Μάντολες και Ανδρέας Κάρουλλας θα ζουν πάντα μέσα στις ψυχές μας.

Η διαρκής μνήμη είναι λειτουργία διαρκούς αντίστασης. Αντίστασης κατά της λήθης των απελθόντων, αντίστασης κατά του εθισμού των τραγικών επακόλουθων που επέφερε η τουρκική εισβολή και κατοχή μεγάλου τμήματος της πατρίδας μας. Όχι μόνο θα διατηρήσουμε αλώβητη τη μνήμη μας, αλλά και θα εντείνουμε τις προσπάθειες για τη δικαίωση του λαού και του τόπου μας.

Δυστυχώς όλες οι μέχρι τώρα προσπάθειες της πλευράς μας προσκρούουν στην αδιαλλαξία της Τουρκίας η οποία κλιμακώνει συνεχώς τις προκλήσεις σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Σε κάθε νέα προσπάθεια προβάλλει νέες απαράδεκτες αξιώσεις. Όπως τώρα που διαστρέφοντας τη γενική αρχή της πολιτικής ισότητας που διέπει κάθε ομοσπονδία, αξιώνει τον έλεγχο του ομοσπονδιακού πολιτεύματος μέσω της απαίτησης για την αναγκαιότητα μιας τουρκοκυπριακής θετικής ψήφου για κάθε απόφαση του κράτους! Ή, ακόμα, με την αξίωση να καταργηθεί η οντότητα του κυπριακού κράτους και να υποκατασταθεί στην άσκηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων του στον ενεργειακό φυσικό πλούτο από κάποια αυτοσχέδια «μικτή επιτροπή για τους υδρογονάνθρακες». Και όλα αυτά, επιχειρώντας να χτίσει και επιχειρήματα πάνω στην ίδια τη δική της την υπαιτιότητα ισχυριζόμενη ότι 45 χρόνια διαπραγματεύσεων έδειξαν ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και θα πρέπει να αναζητήσουμε δήθεν άλλη λύση. Με τις τελευταίες δε θρασυτάτες προκλήσεις της στα χωρικά ύδατα στην περιοχή της αποκλειστικής οικονομικής μας ζώνης, υποσκάπτει και την προσπάθεια δημιουργίας των κατάλληλων συνθηκών που επιδιώκει ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών κύριος Αντόνιο Γκουτέρες για επανέναρξη του διαλόγου με στόχο την επίλυση του Κυπριακού.

Παρόλα αυτά, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, έτοιμος από καιρό και με διακηρυγμένη πολιτική βούληση για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, περιμένει, μετά τα θετικά σημεία που προέκυψαν από την πρόσφατη συνάντησή του με τον Τουρκοκύπριο ηγέτη, ότι η τουρκική πλευρά συνολικά θα προσέλθει σε σοβαρές και ουσιαστικές διαπραγματεύσεις. Οδηγός πρέπει να είναι οι έξι παράμετροι που πρότεινε ο Γ.Γ. πρόπερσι στη διάσκεψη των ΗΕ για την Κύπρο στο Κραν Μοντανά, όπως και οι αποφάσεις και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και οι αρχές και οι αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας η Κύπρος είναι πλήρες κράτος-μέλος.

Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Είναι η ώρα όλοι να εμφανιστούμε ενωμένοι, μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για μια πραγματική συμφωνία λύσης του Κυπριακού η οποία θα θέτει τέρμα στην κατοχή και θα επανενώνει την πατρίδα μας εξασφαλίζοντας την ασφάλεια και τη λειτουργικότητα του κράτους καθώς και όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες. Μια λύση που να μπορεί να εγκριθεί από τους πολίτες και να δίδει την προοπτική της εισόδου μας σε μια νέα εποχή που να υπόσχεται με αισιοδοξία περισσότερα για όλους.

Έτσι θα δικαιώσουμε και τις θυσίες των ηρώων μας που ανταποκρίθηκαν με ηρωισμό και αυτοθυσία σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες για την προάσπιση της ελευθερίας και της εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδας μας.

Αιώνια ας είναι η μνήμη τους.